N°. 152. 1852.

# NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

*De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.*

*De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.*

DINGSDAG 29 JUNIJ.

## NEDERLANDEN.

Bij besluit van den 21sten dezer, n°. 60, heeft Zijne Majesteit, met ingang van den 1sten Julij aanstaande, tot inspecteur der jagt en visscherij benoemd:

voor de provincie Gelderland, mr. *E. A. Jordens*, en

voor de provincie Friesland, jhr. mr. *E. H. M. von Daehne van Varick*.

---

Bij Zijner Majesteits besluit van den 20 Junij 1852, n°. 70, zijn met den 1sten Julij aanstaande bevorderd:

tot luitenants ter zee van de 1ste klasse, de luitenants ter zee van de 2de klasse jhr. *J. E. W. F. van Raders* en jhr. *J. B. E. von Schmidt auf Altenstadt*;

bij het corps mariniers:

tot majoor, de kapitein der 1ste klasse *L. Oudraat*;

tot majoor, de militaire intendant, met rang van kapitein, *F. S. G. Gautier*;

tot kapiteins der 1ste klasse, de kapiteins der 2de klasse *J. Tijpen* en *P. Velius Baert*;

tot kapitein der 2de klasse, de 1ste luitenant *H. de Haan Hugenholtz*;

tot 1ste luitenants, de 2de luitenants *W. G. Tuning* en *L. F. Kempers*;

en is aan den op pensioen gestelden kapitein der 1ste klasse bij het corps mariniers *C. Ruighart* de rang van majoor verleend.

---

### MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

CIRCULAIRE

*aan 's Konings Commissarissen in de onderscheidene provincien.*

Voortaan zullen de berigten wegens handel en nijverheid, van de Nederlandsche gezanten, consuls en handelsagenten ontvangen, aan de kamers van koophandel en fabrieken worden medegedeeld naar de volgende regels:

1. Wanneer een voldoend aantal exemplaren beschikbaar is, ontvangt elke kamer er een.

2. Zijn er minder afdrukken voorhanden, zoo worden die uitgereikt aan de kamers van *Amsterdam*, *Arnhem*, *Groningen*, *'s Hertogenbosch*, *Leeuwarden*, *Maastricht*, *Meppel*, *Middelburg*, *Rotterdam*, *Utrecht* en *Zwolle*.

3. Is het beschikbaar getal nog geringer, zoo wordt het uitgedeeld aan de kamers van *Amsterdam*, *Groningen*, *Leeuwarden*, *Middelburg*, *Rotterdam* en *Zwolle*.

4. De berigten, waarvan slechts vijf of minder exemplaren voorhanden zijn, worden uitgereikt aan de kamers die het meest belang bij de behandelde zaak hebben.

5. In gewone gevallen geschiedt de verzending door tusschenkomst van Zijner Majesteits commissarissen in de provincien. Berigten die spoed vorderen, worden regtstreeks aan de kamers gezonden.

6. De kamer die berigten ontvangt, deelt die zoo spoedig mogelijk mede aan de overige kamers in dezelfde provincie, en geeft inzage van die stukken aan de kamers in andere provincien, waar de berigten niet zijn ontvangen, wanneer zij zich daartoe aanmelden.

De regeling van een en ander wordt aan het onderling overleg der kamers overgelaten.

Ik verzoek u het bovenstaande ter kennis te brengen van de kamers in uwe provincie.

*De Minister van Binnenlandsche Zaken.*

## BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

### FRANKRIJK.

Het Wetgevend Ligchaam heeft in de zittingen van den 25sten en den 26sten dezer de beraadslaging over de begrooting van staatsuitgaven voor 1853 ten einde gebragt en die over de begrooting der middelen aangevangen; alle de behandelde artikelen der voordragt zijn achtereenvolgens aangenomen.

De heer de Montalembert, die met den legitimist de Kerdrel den meesten geest van tegenkanting tegen het gouvernement aan den dag heeft gelegd, heeft bij de wet op de middelen het decreet van 22 Januarij, hetwelk de in Frankrijk gelegen bezittingen der familie Orleans verbeurd verklaard of derzelver verkoop gelast heeft, weder ter sprake gebragt. Hij deed opmerken dat naar de verklaring der regering zelve, de begrooting der middelen voor 1853 geene inkomsten vermeldde voortkomende uit de goederen der familie Orleans, » die door diep te » bejammeren decreten van hare aloude bezittingen was beroofd." Hij merkte dit alleen aan » in het belang van de geregtigheid en van het » eigendomsregt, en uit meewarigheid met een onverdiend, ongeregtvaar- » digd en geheel onverwacht ongeluk." Hij betreurde de volharding waarmede men voortging met de uitvoering dier gewelddadige maatregelen zonder doel of reden, en des te meer verheugde hij zich over de verklaring des gouvernements dat geene uit zulke maatregelen voortgevloeide inkomsten op het aanhangige budget gebragt waren, zoodat de volksvertegenwoordigers hetzelve zouden kunnen aannemen en vervolgens huiswaarts keeren zonder dat zij hun geweten met eenige deelneming aan deze zaak hadden bezwaard. Later zoude zij, zoo besloot de heer de Montalembert, ongetwijfeld door de eene of andere finantiele wet onder de beoordeeling der volksvertegenwoordiging gebragt worden, maar voor alsnog had hij geen regt noch roeping om over die heillooze maatregelen anders dan als particulier persoon een oordeel te vellen.

Verder zijn door het Wetgevend Ligchaam aangenomen: een wets-ontwerp waarbij fr. 615,300 wordt bewilligd tot betaling van het van staatswege aangekochte schilderstuk van Murillo, *de ontvangenis der Heilige Maagd*; het wets-ontwerp waarbij fr. 320,000 wordt aangewezen ter verleening eener jaarlijksche levenslange schadeloosstelling aan de beambten bij het beheer der krooninkomsten, die door de Februarij-omwenteling buiten betrekking geraakt zijn; het wets-ontwerp, volgens hetwelk eerlang alle departements-, arrondissements- en gemeenteraden door algemeene en regtstreeksche volksstemming zullen vernieuwd worden, welke voordragt door de commissie van het Wetgevend Ligchaam met goedvinden des Staatsraads in bijzonderheden aanmerkelijk gewijzigd was; en eindelijk het wets-ontwerp waarbij de regering gemagtigd wordt, zonder tusschenkomst der regterlijke magt personen zonder bestaanmiddelen of die vroeger geregtelijke veroordeelingen hebben ondergaan, uit Parijs en Lyon en uit de omstreken dier steden te verwijderen of onder toezigt der hooge politie te stellen, voor zoover zij door de regering gevaarlijk voor de openbare orde en rust geacht worden. Alleen dit laatste wets-ontwerp heeft tot eene discussie van eenig belang aanleiding gegeven: het werd door den heer de Kerdrel bestreden als een onbeperkt en willekeurig gezag aan het bestuur gevende en inbreuk makende op het gebied der regterlijke magt. Een ander lid, de heer Langlais, erkende dat de magt, die de regering vroeg, zeer nuttig kon zijn; hij betuigde geen der tegenwoordige ministers in staat te achten om van die magt misbruik te maken; doch er konden andere ministers komen, en wij maken immers, zeide hij, geene wetten voor den dag van heden alleen.

Men weet dat de leden van het Wetgevend Ligchaam de door hen in de vergadering uitgesproken redevoeringen niet in druk mogen uitgeven dan na vergunning der kamer. In de zitting van ll. Vrijdag werd zoodanige vergunning door een paar leden gevraagd en zonder bezwaar bewilligd; daarop verzocht de heer de Montalembert dezelfde vrijheid voor de rede die hij bij de algemeene discussie over de begrooting in de zitting van den 22sten dezer had uitgesproken, en waarin hij, gelijk men zich herinnert, de onafhankelijkheid der volksvertegenwoordiging en haar regt en pligt tot afdoend toezigt op 's lands finantien, tegen de constitutie en het gouvernement verdedigde. Hoewel deze rede reeds in het officieel verslag der zitting vrij volledig openbaar gemaakt was, aarzelden vele leden de gevraagde vergunning te verleenen, dewijl daarin eene goedkeuring van den inhoud der rede gezien konde worden; en eerst bij eene hoofdelijke stemming is, met eene geringe meerderheid (75 tegen 54 stemmen), aan den heer de Montalembert het gevraagd verlof verleend, nadat de voorzitter der Kamer had gezegd dat daarin geene de minste goedkeuring opgesloten lag, maar dat hij evenwel niet wenschelijk achtte, het vragen en verleenen van zoodanig verlof regel te laten worden.

In den officielen *Moniteur* van gisteren (Zondag) is van regeringswege verklaard dat het aan de dagbladen niet vrijstaat de met verlof van het Wetgevend Ligchaam in druk uitgegeven redevoeringen van deszelfs leden over te nemen. Intusschen is de rede van den heer de Montalembert reeds in tallooze afdrukken door geheel Parijs verspreid.

Het Wetgevend Ligchaam zoude gisteren (Zondag) eene zitting, waarschijnlijk de voorlaatste, houden.

— De minister van binnenlandsche zaken heeft aan de departements-prefecten eene aanschrijving gezonden, strekkende om elke vertraging in de afdoening der dienstzaken voor te komen: elk prefect, die op eene aan het ministerie door hem onderworpene zaak binnen eene maand geen antwoord ontvangen heeft, moet hiervan aan den minister zelven kennis geven, zullende dan de oorzaak der vertraging door den minister onderzocht en door tusschenkomst des prefects aan de belanghebbenden medegedeeld worden.

Bij eene andere aanschrijving zijn de prefecten gelast de afwatering van bouw- en weidelanden door middel van onderaardsche buizen, zoo veel mogelijk aan te moedigen en te bevorderen.

— De Fransche *Moniteur* van den 25sten dezer behelst het volgende:

» Het gouvernement heeft uit Cayenne tijdingen ontvangen die van uiterst groot gewigt zijn, hetzij men let op de vruchten welke men van het strafgesticht op de Salut-eilanden mag verwachten, of op de toekomst die voor onze heerlijke kolonie Guyana weggelegd is. Die tijdingen doen hopen dat deze kolonie eindelijk tot de ontwikkeling zal komen, welke de grenzenlooze uitgestrektheid van haar grondgebied, de weelderige vruchtbaarheid van haar bodem en de rijke verscheidenheid van gewassen die hij kan voortbrengen, haar schijnen te beloven.

» In dat wonderschoone land, waarvoor 's menschen hand zoo weinig en de natuur zoo veel gedaan heeft, bezit Frankrijk uitgestrekte velden

die in overvloed suiker, koffij, katoen, tabak en indigo zouden kunnen voortbrengen, en die doorsneden zijn door bergen met welriekende planten en door bosschen met geurige boomen; maar verwaarloosd door al de regeringen die sedert veertig jaren elkander vervangen hebben, is Guyana in Frankrijks hand niets dan een verborgen schat, eene gesloten mijn.

» Deze kolonie, die zich van het strand des oceaans tot aan de grenzen van Brazilie en van de oevers van den Oronoco tot aan de boorden der Amazonen-rivier uitstrekt, was reeds vóór de afschaffing der slavernij in een wankelen staat. Sedert is hare gesteldheid nog ongunstiger geworden. In de geheele uitgestrektheid onzer bezittingen op het vaste land van Zuid-Amerika telt men slechts eene bevolking van niet meer dan 1200 blanken en 12,000 zwarten: met andere woorden, Guyana is eene wildernis waar men slechts hier en daar wilde volksstammen aantreft die, in naam aan Frankrijk onderhoorig, in de daad onafhankelijk leven.

» Zoodanig een staat van zaken moest de aandacht en de zorg tot zich trekken van eene regering die hare eer stelt in het ontwikkelen van al Frankrijks elementen van grootheid en welvaart. Zij heeft omgezien naar de middelen om dadelijk de grondslagen te leggen eener wezenlijke kolonisatie van Guyana. Hare eerste gedachte is geweest, op de Salut-eilanden een strafgesticht op te rigten hetwelk arbeidende handen aan de kolonie verschaffen en tevens het moederland ontheffen moet van den last van ingezetenen die voor de orde en de goede zeden gevaarlijk zijn. Deze gedachte wordt thans verwezenlijkt, en reeds mag men hiervan de gelukkigste uitwerking verwachten."

Als bewijs van dit laatste wordt een brief medegedeeld van den regeringscommissaris voor Guyana, die de eerste bezending gedeporteerden derwaarts vergezeld heeft en in zijnen brief, van Cayenne 13 Mei jl., betuigt bij de boosdoeners nu reeds eene betere gezindheid en goede voornemens op te merken.

Dan vervolgt het artikel van den *Moniteur* aldus:

» Verder is bij het gouvernement de gedachte opgekomen, de wilde volksstammen welke in de woestenijen wonen, te doen medewerken tot de kolonisatie van dat groote en rijke land. In dezen geest zijn bepaalde en uitvoerige instructien door den minister van marine aan de overheden van Cayenne gezonden, waarin haar aanbevolen werd de inlandsche bevolking van Guyana, die tegen het luchtsgestel gehard is, te lokken naar de punten waar de bodem dient ontgonnen te worden; raadgevingen, beloften, geschenken, alle middelen om te overreden en invloed uit te oefenen, moesten worden te baat genomen om de inlandsche bevolking te doen besluiten tot vrijwillige verlating van het zwervend leven in de wildernis en tot aanneming van het meer beschaafde leven van het landbedrijf. Dit gelukkige denkbeeld is geheel geslaagd."

Tot bewijs van dit laatste worden vervolgens twee ambtelijke berigten medegedeeld, waaruit blijkt dat Indiaansche volksstammen, aan de Jarry en andere in de Amazonenrivier uitloopende stroomen wonende, zich gezind betoonden naar het gewest Oyapock, in Fransch Guyana, te verhuizen en het onderwijs van christenzendelingpredikers te ontvangen, en dat die verhuizing reeds begonnen is.

— In den Franschen *Moniteur* van den 26sten dezer leest men het volgende: » De regering bevordert de verspreiding van het uitstekend tijdschrift *Jaarboeken der kolonisatie van Algerie*. Algerie is Fransch grondgebied: hetgeen daar voorvalt, gaat elken Franschman aan. Buitendien is het van wezenlijk gewigt, dat de denkbeelden van landverhuizing en kolonisatie veld winnen onder de volksmassa's, die daarin wisse middelen zullen vinden ter verbetering harer maar al te vaak onzekere stoffelijke omstandigheden. Door landverhuizing en kolonisatie zien Engeland en de Vereenigde Staten dagelijks hunne magt en welvaart toenemen; daardoor zullen wij ook de ontwikkeling van Algerie bespoedigen en tot de oplossing geraken van de meeste maatschappelijke vraagstukken, welke met de uitroeijing van het pauperismus en met de regeling van het armwezen in verband staan."

## BELGIE.

Uit de jongste Belgische bladen blijkt dat het publiek in Belgie met ongerustheid den afloop der onderhandelingen met Frankrijk over de vernieuwing van het met den 10den Augustus ek. afloopende handelsverdrag te gemoet ziet: eene ongerustheid die door de onbepaalde berigten der ministeriele bladen niet verminderd wordt. Het schijnt zeker dat de Belgische regering aan den eisch dat het nadrukken van Fransche boekwerken in Belgie worde gestuit, heeft toegegeven, maar dat er nog andere zwarigheden bestaan, en dat de voortgang der onderhandelingen door de verlangens van bescherming vragende Fransche industrielen, en welligt ook door misnoegdheid van den Prins-President over de Belgische dagbladpers, vertraagd wordt. Reeds wordt door Belgische oppositie-bladen verzekerd dat men tot eene kortstondige voorloopige verlenging van het handelsverdrag zal moeten komen, en dat de toestemming daartoe in eene buitengewone zitting der Belgische kamers in het midden der volgende maand Julij zal worden gevraagd.

— Bij een koninklijk besluit van den 15den dezer, waarvan thans in den officielen *Moniteur* berigt wordt gegeven, is bepaald dat er eene met plaatwerk versierde uitgave der Belgische constitutie zal worden in het licht gegeven, en dat deze deel zal uitmaken van het *Musée populaire*, eene van staatswege uitgegeven wordende boek- en prentenverzameling voor het volk.

— In den laatsten tijd zijn bij de kamers en bij de regering vele petitien ingekomen betrekkelijk de nationale garde, waarin over het lastige der dienst geklaagd en de verdeeling in eene dienstdoende en rustende garde gevraagd wordt. Aan dit verzoek is, althans feitelijk, voldaan door eene aanschrijving van het ministerie van binnenlandsche zaken aan de gouverneurs der provincien, waarbij, in afwachting van nadere verordeningen, aan elk gelegenheid wordt gegeven om vrijstelling van het bijwonen der wapenoefeningen te bekomen.

— Men verwacht dagelijks uit Rome een besluit ter benoeming van den heer Dechamps, den uitstekenden kanselredenaar van de redemptoristen-orde, tot bisschop van Luik in plaats van wijlen mgr. van Bommel. De *Indépendance* doet opmerken dat zoodanige benoeming geheel buiten voorkennis of goedkeuring der Belgische regering plaats heeft, en dat zij er eerst later kennis van ontvangt, om den naam des prelaats op de betaalsrol te kunnen brengen. Het ministeriele blad voert dit aan als een bewijs hoe veel onafhankelijkheid door de Belgische constitutie aan de geestelijkheid is toegekend, en hoe weinig regt deze heeft om nog steeds over aanmatiging van het staatsgezag te klagen.

## ITALIE.

De Sardinische Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft besloten het wets-ontwerp op de burgerlijke huwelijks-voltrekking nog in deze ten einde loopende zitting af te doen en de openbare behandeling daarvan op hare dagorde van den 23sten dezer gesteld. Dit wets-ontwerp wordt door katholieke bladen in en buiten Piemont heftig bestreden; het strekt om de beginselen die in Frankrijk en andere landen door het Wetboek van Napoleon gevestigd zijn, in Piemont in te voeren, en bepaalt hoofdzakelijk het volgende: Mannen mogen eerst op achttien- en vrouwen op vijftienjarigen ouderdom huwen. De gemeentelijke overheid, en niet langer de geestelijkheid, zal de te sluiten huwelijken doen afkondigen. Geen huwelijk is voor de burgerlijke en regterlijke overheid geldig, tenzij het in de registers van den burgerlijken stand ingeschreven zij. De kerkelijke inzegening is geen vereischte meer tot de geldigheid van een huwelijk.

— Te Torre, in Piemont, is een Protestantsch kerkgebouw gesticht. De officiele *Gazzetta Piemontese* van den 22sten berigt dat hetzelve ingewijd is.

## ENGELAND.

De door een der leden van het Hoogerhuis voorgestelde en door het Parlement aangenomen bill tot verkorting van den tijd die tusschen eene parlementsontbinding en de wederopening van het parlement verloopen moet, is reeds uitgevaardigd. Bij eene verordening van eene vorige eeuw was die tusschentijd op minstens vijftig dagen gesteld; volgens de tegenwoordige wet behoeft hij niet langer dan vijf en dertig dagen te zijn.

In een onzer laatstvorige nommers is de inhoud medegedeeld der adressen waarmede twee leden van het ministerie de stemmen hunner kiezers voor zich gevraagd hebben bij de aanstaande algemeene verkiezingen tot zamenstelling van een nieuw Lagerhuis. In zoodanige stukken vindt men de *ministeriele* aanwijzing der vraagpunten over welke het volk bij de algemeene verkiezingen zijn gevoelen zal hebben te doen kennen. Thans heeft ook de minister voor de Indische zaken, de heer Herries, een adres gerigt aan de kiezers van Stamford, die hij thans in het Parlement vertegenwoordigt. Dit adres houdt het volgende in:

» De uitoefening van het stemregt, waartoe de kiezers van het Vereenigd Rijk weldra zullen geroepen worden, is van ongemeen groot gewigt. Er zijn in de tegenwoordige gesteldheid onzer openbare aangelegenheden punten die hunne ernstige behartiging vorderen. Zij moeten over groote beginselen van onderling worstelende politieke stelsels beslissen, veel meer dan over een of anderen bijzonderen maatregel in het bestuur onzer nationale belangen. De zonderlinge en onverklaarbare aftreding van het vorige ministerie bragt plotseling den graaf van Derby en zijne vrienden in hunne tegenwoordige betrekking van raadslieden der Kroon. De eerste stap der afgetreden ministers was, op eene opzienbarende wijze die blijkbaar ten doel had den lande eene toekomstige zamenwerking aan te kondigen, in overleg te treden met de demokratische partij, welke haar streven naar uitersten in het staatkundige altijd onbewimpeld beleden en ronduit verdedigd heeft. Zoo dikwijls de regten der Kroon, de bezittingen, de invloed of het regt der Kerk van Engeland, de constitutionnele regten en zelfs het bestaan van het Hoogerhuis, en vooral zoo dikwerf de belangen der landbezitters en landbouwers in het spel kwamen, hebben zij heftige en stelselmatige tegenkanting bij die partij ontmoet. Doch zij mogen, binnen de regtmatige en constitutionnele grenzen blijvende, gewis op krachtige verdediging van uwe zijde rekenen, en ware ik daartoe niet insgelijks van ganscher harte gezind, dan zoude ik te vergeefs uwe stemmen vragen. Gij moogt voor zeker houden dat er in dezen staat der zaken geen middenweg is die zonder gevaar kan worden ingeslagen. In de coalitie waarop ik zoo even doelde, is geen onderdeel, hetwelk aan het bewind komende, zich zonder bondgenooten zoude kunnen staande houden; en nam zij gezamenlijk het bewind in hand, zij zou verder en verder moeten gaan in die staatkunde waardoor de belangen van het landbedrijf roekeloos opgeofferd, de welvaart der kolonien jammerlijk geknakt en de toekomst van 's lands zeewezen en daarmede 's lands eer en veiligheid, in gevaar gebragt zijn. De voortgang op dit heillooze pad kan alleen worden gestuit door een wijzer en voorzigtiger bestuur, hetwelk het behoud der monarchie als zijne eerste en duurste zorg behartigt, met omzigtige voortvarendheid in elken tak der publieke dienst verbetering zoekt, en bij elke door den vooruitgang der maatschappij gevorderde verandering al de groote belangen des lands tracht te schragen zonder onbehoorlijke begunstiging van een of ander derzelve. Dat is de staatkunde van lord Derby en zijne ambtgenooten, en daarom vraag ik vertrouwend uwe stemmen, die mij zullen in staat stellen mede te werken tot de toepassing dier staatkunde."

De minister van kolonien, de heer Pakington, schetst in zijn adres aan de kiezers van Droitwich, de staatkunde des bewinds aldus: » Het zal ons streven zijn, de monarchale instellingen te schragen, zonder de regten en vrijheden des volks uit het oog te verliezen. Wij zullen trachten eene staatkunde te volgen die aan alle klassen onzer medeonderdanen, in het moederland en in de kolonien, een billijk aandeel in de algemeene welvaart zal geven. Wij zullen die Protestantsche Kerk, welke sedert de dagen der kerkhervorming te regt onder de grootste zegeningen eener gelukkige en dankbare natie geteld wordt, met vaste hand staande houden."

De minister van oorlog, de heer Beresford, verklaart in zijn adres aan de kiezers van Noord-Essex, waarin op protectie zelfs niet gezinspeeld wordt, » de regten der Kroon, de belangen en vrijheden des volks en de ware beginselen der Protestantsche staatsregeling van Engeland in Staat en Kerk, te zullen voorstaan."

De heer Cobden, de beroemde woordvoerder der vrijhandelspartij, heeft de kiezers van het westelijk gedeelte van het graafschap York verzocht hem als parlementslid te herkiezen, en schrijft hun het volgende: » Daar een protectionnistisch bewind van de kiescollegien des lands eene eenduitspraak over zijne staatkunde gevraagd heeft, sta ik als een voorstander der handelsvrijheid naar de eer van u in het Parlement te vertegenwoordigen.

» Ik zoude schijnen uw doorzigt te betwijfelen, indien ik de nadeelen wilde aantoonen van eene staatkunde die naar eene kunstmatige schaarschheid van 's Hemels gaven streeft. Betoog is overbodig geworden door de ervaring der laatste zes jaren, welke heeft bewezen dat vrije invoer der levensbehoeften niet alleen groote stoffelijke voordeelen aanbrengt maar ook de hoogere belangen eener natie bevordert door den zedeverbeterenden invloed eener ruime en gemakkelijke bevrediging harer ligchamelijke behoeften. Kortom, de handelsvrijheid heeft voldaan aan de bedoeling van den staatsman door vermeerdering van de kracht en den rijkdom der natie, en aan den wensch van den menschenvriend door genoegen en geluk te brengen in de woningen dergenen die van hun dagelijkschen handenarbeid leven. Dit zeggende, spreek ik de overtuiging uit van negentien twintigste deelen der bevolking des rijks.

» Hoe komt het dan dat wij, niettegenstaande dit feit, getuigen zijn van zoo vreemde en onregelmatige verschijnselen: de protectionisten-partij aan het bewind, het Huis der Gemeenten eene staatkunde van handelsvrijheid flaauw verdedigende, en de Koningin het gevoelen der kiezers vragende over een punt waaromtrent het volk tot een schier eenstemmig oordeel gekomen is? De oorzaak dezer gesteldheid van zaken moet gezocht worden in het gebrekkige van ons kiesstelsel, hetwelk er opzettelijk op aangelegd schijnt te zijn om te beletten dat de meerderheid in het Parlement onbelemmerd en juist de gevoelens van de meerderheid der natie uitdrukke. Laat mij dit met een enkel feit ophelderen. In eene vergadering die eene behoorlijke vertegenwoordiging des lands beweert te zijn, zie ik nevens mij een honderdtal leden wier gezamenlijke lastgevers in aantal en meer nog in beschaving en rijkdom onderdoen voor het eene kiezersligchaam, hetwelk ik de eer heb te vertegenwoordigen; en echter telt elk van hen bij eene stemopneming voor evenveel als uw vertegenwoordiger. Onder zoodanig een stelsel hangt in gewone en kalme tijden de meerderheid niet zoo zeer af van de kracht der publieke opinie als van bedrevenheid in de parlementaire taktiek, van het belang van invloedrijke leden en van den invloed der omkoopingsmiddelen welke het bezit van rijkdom en de beschikking over ambten opleveren. Verre van eenen minister voor te lichten die wenscht de behoeften en verlangens zijner landgenooten te kennen en te voldoen, strekt zoodanig stelsel van volksvertegenwoordiging om hem te misleiden en te belemmeren; en indien een vaderlandlievend staatsman, in spijt eener meerderheid in het Parlement, bij eene of andere gewigtige gelegenheid besluit 's lands welzijn en niet de bevelen van het kleine aantal baatzuchtige magthebbenden tot rigtsnoer te nemen, dan wordt hij òf in zijne pogingen gedwarsboomd òf na het welslagen derzelve gestraft met verbanning uit de politieke loopbaan, terwijl het volk, gedenkteekenen tot zijne eer oprigtende, niet bij magte is te beletten dat zijne tegenstanders zich nederzetten in den zetel van het hoog bewind, uit welken zij hem hebben verdreven. Zoodanige staat van zaken is niet wenschelijk noch zonder gevaar. Onze vertegenwoordiging is niet hetgeen zij den naam heeft van te zijn; ons representatief stelsel is iets dat geen onderzoek lijden kan noch goed werkt. Zoo het goed werkte, dan zou er geene parlementsontbinding noodig zijn om het lot van een protectionistisch bewind te beslissen. Dat een volk waardig is onder vrije instellingen te leven, blijkt vooral daarin dat het ze door tijdige en wijze verbeteringen weet in te rigten naar de veranderingen en den vooruitgang des tijds. Ik vertrouw dat het Engelsche volk vóór alles de hand zal slaan aan die hervorming van ons kiesstelsel, welke door den stand der openbare aangelegenheden vereischt wordt en welke noodig is om de theorie onzer vrije staatsinrigting overeen te brengen met hare practijk.

» Thans echter is het onze pligt, door eene nogmaals maar nu voor het laatst herhaalde uitdrukking van onze vaste en eenparige overtuiging het beginsel van handelsvrijheid op een onvergankelijken grondslag te vestigen. Dat de voorstanders van het monopolie noodig gemaakt hebben nogmaals de uitspraak des lands op dit bijzonder punt in te roepen, en daardoor de afdoening van andere gewigtige openbare aangelegenheden vertragen, is voor onze binnenlandsche belangen te bejammeren. Maar troosten wij ons met de gedachte dat de nu door Engelands kiezers te vellen uitspraak buiten 's lands heilzaam werken zal. Tot nog toe zagen de andere volken meer eene proefneming in onze maatregelen tot vrijstelling van het handelsverkeer, met wier intrekking zij de thans bewindvoerende partij bestendig hoorden dreigen. Eerlang zullen zij op nieuw een protectionistisch bewind de beginselen der protectionisten-partij zien verwerpen. Dan zal de werking van ons voorbeeld op andere landen aanvangen. Ik schroom niet mijn geloof te belijden in de wel langzame maar algemeene zege van een beginsel hetwelk door onze ondervinding gebleken is het welzijn des volks en den voorspoed der regering mede te brengen. Met de algemeene verspreiding van vrijgevige handelsbeginselen verwacht ik ook de ontwikkeling eener minder bekrompen en meer edelhartige gezindheid der volken jegens elkander; en in weerwil van den afval van eenigen, van wie ik iets beters verwacht had en die ons de kosten van nieuwe oorlogstoerustingen hebben berokkend, schroom ik niet te zeggen dat mijns erachtens de beslissende zege, die de handelsvrijheid op het punt is hier te lande te behalen, de sterkste in 's menschen magt liggende waarborg zal zijn voor de vervulling van het Hemelsche gezegde: » Vrede op aarde en jegens de menschen welbehagen."

» Is in rustige en gewone tijden de staatkunde der regeringen aan lage en slechte invloeden ondergeschikt, niet zoo in een tijdsgewricht als het tegenwoordige, wanneer een ter beslissing rijp nationaal vraagstuk aan het godsgeregt der algemeene verkiezingen onderworpen wordt. Op zulk een beslissend tijdstip zien ministers en staatslieden voor de beslechting van een groot pleit uit naar de grootere kiezersligchamen, inzonderheid naar dat van het westerdistrict van Yorkshire, hetwelk door zijne talrijkheid, uitgebreidheid en rijkdom zoo ver boven elk ander kiescollegie zich verheft. Ik weet dat, wanneer het oogenblik daar is om u te verklaren, gij u weder, gelijk tot nog toe bij elke gewigtige gelegenheid, aan de zijde der menschelijkheid, des vredes en der vrijheid zult scharen."

— In het laatst der vorige week is te Londen, voor het koninklijk geregtshof, na drie dagen van openbare debatten, een geruchtmakend regtsgeding beslist tusschen twee kampvechters die in den laatsten tijd bij de twisten tusschen de Roomsche en de Protestantsche Kerk in Engeland, op den voorgrond stonden. De een is dr. Achilli, een gewezen Roomsch geestelijke van Italiaansche afkomst, die, zijne kerk en zijn vaderland verlaten hebbende, in Engeland zich onder de openbare bestrijders van Rome vooraan geschaard en het vertrouwen van vele Protestanten gewonnen heeft. De ander, dr. Newman, een wegens geleerdheid en gemoedelijke vroomheid algemeen geacht man, verliet eene hooge stelling in de Anglikaansche kerk om Roomsch priester te worden. Deze laatste gaf een geschrift tegen Achilli uit, waarin hij hem zedelijke slechtheid, bepaaldelijk onkuischheid verweet. Eene aanklagte van laster was het gevolg; en overeenkomstig de sedert eenigen tijd gewijzigde Engelsche wetgeving in zake van laster, verdedigde Newman zich met de bewering dat hij met een goed doel de waarheid had gezegd, en tot bewijs der waarheid ontbood hij met groote kosten een groot aantal getuigen, ook uit Italie en andere landen; zelfs wist hij uit de geheime archiven van de vierschaar der Inquisitie te Rome het origineel te verkrijgen van een vonnis waarbij aan Achilli vroeger de uitoefening der priesterlijke bediening verboden was wegens hebbelijke ontucht.

Drie dagen lang zijn allerlei ergerlijkheden door die getuigen en door de wederzijdsche advocaten, voor het hof, in bijzijn van een talloos publiek, behandeld en vervolgens in de Londensche dagbladen wereldkundig gemaakt. Eindelijk heeft de jury verklaard dat dr. Newman de waarheid zijner aantijgingen van ontucht en zedeloosheid niet had bewezen.

Vóór de uitspraak zeide lord Campbell, de met de leiding der teregtzitting belaste regter, dat hij niet noodig achtte de gezworenen tot aflegging van vooroordeelen of vooringenomenheid te vermanen, want dat zij niet alle Protestanten waren, en dat buitendien de eer der Protestantsche Kerk niet op het spel stond, daar de wandel van Achilli als Roomsch geestelijke het punt van geschil was, en derhalve de tegen hem ingebragte beschuldigingen de Protestantsche Kerk niet konden treffen.

Evenwel waren, volgens een liberaal Protestantsch dagblad, de Londensche *Times*, de door Newman bijgebragte getuigenissen zoo afdoende, dat de *Times* niet schroomt op de uitspraak der gezworenen de blaam van partijdigheid en vooringenomenheid te werpen.

Een ultra-protestantsch dagblad, de *Standard*, daarentegen betoogt dat er vele omstandigheden bestonden die de jury, zoo hij aan onbehoorlijke overwegingen gehoor had willen geven, zouden genoopt hebben om ten gunste van Newman te beslissen, in de tegen Achilli afgelegde getuigenissen ziet het blad slechts » Italiaansche meineedigheid in dienst der kerk", en het betwijfelt zelfs de echtheid van het overgelegde vonnis der Inquisitie.

Hoe het zij, menigeen stemt in met de *Times*, dat noch de Roomsche kerk noch de Protestantsche reden heeft om zich over het regtsgeding te verheugen; dat door hetzelve zwakheden van beide aan het licht gekomen zijn, die alleen genoegen kunnen doen aan degenen welke elke godsdienst en alle de bedienaren der godsdienst verachten.

— Sedert lang wordt in Engeland geklaagd over bedriegelijke vervalsching der koffij bij den verkoop in het klein door inmenging van cichorei of andere zelfs ongezonde stoffen. Onder het vorige ministerie werd op die klagten geantwoord, dat de kooper zelf toezien moest wat hij kocht. Doch thans is van de zijde der regering in het Parlement verklaard dat zij zoodanige vervalsching tegengaan en straffen zal, zullende het geoorloofd blijven artikelen ter vervanging van koffij of ter vermenging daarmede, te verkoopen, doch niet langer onder den naam van koffij noch daaronder vermengd.

Dit heeft, volgens de Londensche handelsberigten van den 25sten dezer, op de koffijmarkt groote aanvrage en rijzing der prijzen ten gevolge gehad.

— Men herinnert zich dat het Lagerhuis in Maart 1851, ten gevolge der eindelooze klagten van den handelsstand over de wijze van heffing der inkomende regten, eene commissie uit zijn midden heeft benoemd, om dien geheelen tak van administratie te onderzoeken. Haar rapport is thans uitgebragt, en behelst een aantal voorstellen tot verandering der bestaande verordeningen op de benoeming der ambtenaren, het nazien der goederen, de vervolging van onjuiste aangiften en sluikerijen enz., wier aanneming eene geheele hervorming van dezen tak van bestuur zoude medebrengen. De commissie stelt onder anderen voor, de heffing van regten naar de waarde, als in de uitvoering te bezwaarlijk, geheel af te schaffen; den doorvoerhandel en het opslaan in entrepôt nog gemakkelijker te maken; den invoer van niet aan regten onderhevige goederen te ontheffen van alle formaliteiten behalve die noodig zijn tot het verzamelen der statistieke opgaven.

— Volgens den staat der Engelsche Bank op den 19den Junij, was haar voorraad goud in de vorige week weder met een vierde millioen pond sterling toegenomen. De voorraad specie, meestal goud, bedraagt thans L. st. 21,435,017, terwijl voor L. st. 22,661,841 banknoten in omloop zijn.

De Londensche *Times* behelst weder een breedvoerig artikel over de waarschijnlijke gevolgen der zoo zeer toenemende goudproductie, waaromtrent menigeen, volgens dat blad, al te onbezorgd is. Na aanwijzing van de natuurlijke werking eener in de tegenwoordige mate voortgaande goudproductie en van onderscheidene omstandigheden van eene tegengestelde werking, komt het blad tot dit besluit: » Ook wanneer de goudmijnen van Californie en Australie, tegen veler verwachting, voortaan niet meer dan thans opleveren, zal de toevoer van goud van daar in de beschaafde maatschappij gevolgen van zwaarwigtigen aard te weeg brengen, waartegen nergens een waarschijnlijk tegenwigt of afdoende tegenwerking te vinden is."

### BEURS-BERIGTEN.

Parijs 26 Junij: 3 pcts. renten fr. 70.80; idem $4^1/_2$ pct. 101.90.

Londen 26 Junij: 3 pcts. gecons. $100^1/_2$, $100^5/_8$; Nederl. werkelijke schuld $2^1/_2$ pcts. —, idem 4 pcts. —.

Met *dit* en het vorig nommer der *Staats-courant* zijn verzonden:

1°. vel 316—319 van het BIJBLAD II, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van den 24sten dezer; en

2°. vel 212 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, verschillende laatstelijk bij de Tweede Kamer ingekomen stukken behelzende.

Den 26sten Junij is verzonden n°. 125 van het STAATSBLAD.


# ADVERTENTIEN.

## MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Zuidholland.*

AANBESTEDING.

Op Maandag den 12den Julij 1852, des voormiddags ten $11^1/_2$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de Provincie Zuidholland of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het tiende district, aan het Locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

Het Verlagen van een gedeelte van den Overlaat op het Bergsche Veld, of zoogenaamden Overlaat van Cruquius, langs de Rivier de Merwede, bewesten het verlaagde gedeelte van dien Overlaat, aan den kop van de Oude Wiel tegenover Hardinxveld.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, volgens art. 10 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland, en voorts op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Dingsdag, Woensdag en Donderdag des voormiddags vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur A. Greve te 's Gravenhage, en den Hoofdingenieur titulair Docters van Leeuwen, te Gorinchem.

*De Minister van Binnenlandsche Zaken,*
THORBECKE.

## MINISTERIE VAN FINANTIEN.

*** De Minister van Finantien brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat van den 1sten Julij aanstaande tot en met den laatsten dier maand zal zijn opengesteld de Betaling der Interesten over de eerste Zes Maanden dezes Jaars, van de Sommen door Rekenpligtige Ambtenaren als Borgtogt in Contanten in 's Rijks Kas gestort, en als zoodanig in het Algemeen Register ingeschreven; zullende die Betaling geschieden ten Kantore van de Betaalmeesters in de verschillende Arrondissementen waaronder hunne woonplaatsen behooren, tegen voldaanteekening op de Betaalsrollen, of tegen intrekking van eene quitantie, ingerigt volgens het bestaand Model, en worden zij in hun belang uitgenoodigd den gestelden termijn niet te laten voorbijgaan.

's Gravenhage, den 21sten Junij 1852.

*De Minister van Finantien,*
VAN BOSSE.

## MINISTERIE VAN MARINE.

### BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt ter kennis van belanghebbenden, dat ten gevolge van bevonden verloop van gronden op de *Wester-Schelde*, de betonning dier rivier is vermeerderd met *twee witte bakentonnen* en wel:

*eene* in het zoogenaamde *Middelgat*, tegen de *Molenplaat* in 4 vadem (76 palmen) diepte, op de navolgende merken en peilingen:

de toren van *Hoedekenskerke* in de huizen van dat dorp;
de Zuidelijkste Molen van *Ossendrecht* in de kerk van dat dorp;
de toren van *Schore* N. O. t. N.;
" " " *Hoedekenskerke* W. t. N.;

zijnde de daar gestaan hebbende *bakens* dien ten gevolge weggenomen.

*eene* in het vaarwater van de *Margriet* naar *Baarland* in 4 vadem (76 palmen) diepte, op de volgende merken en peilingen;

een molen beoosten het Hellegat en eene daarbij staande mee-stoof in elkander;
de toren van *Ellewoutsdijk* bezuiden een bosch;
de toren van *Ellewoutsdijk* W. N. W.
de toren van *Kruiningen* O. N. O.

's Gravenhage, den 22sten Junij 1852.

*De Minister voornoemd,*
J. ENSLIE.

### BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt, als een vervolg op de voorloopige aankondiging van den 18den dezer, ter kennis van Zeevarenden en verdere belanghebbenden, dat het tegenwoordig op den Vuurtoren van *Westkapelle* brandende *Kleine* of *Hulplicht*, des avonds van den 1sten Julij aanstaande, zal werden vervangen door het op dien Vuurtoren aangebragt *kapitale Catadioptrieke licht van den eersten rang*, dat, gerekend van genoemden datum, geregeld alle avonden, met Zonsondergang, zal worden ontstoken en met Zonsopgang gebluscht.

Dit nieuwe stilstaand licht, gelegen op 51° 31′ 45″ N. B. en 3° 27 3″ L. beoosten Greenwich, is 44 Nederlandsche ellen boven gewoon hoog water verheven. Het zal den boog des horizons verlichten van 21° beoosten het noorden, door het noorden, westen en zuiden, tot het oost ten zuiden, op het bijgevoegd Kompas, voor zoover het licht op de *Schelde* en in hare monden niet door de hooge duinen benomen wordt.

Van de hoogte van een gewoon scheepsdek zal dit nieuwe licht op 5 à 6 Duitsche zeemijlen zigtbaar zijn, meer of minder, naar gelang der luchts- of weersgesteldheid, en naar mate het oog des waarnemers zich hooger of lager boven den waterspiegel vindt geplaatst.

's Gravenhage, den 26sten Junij 1852.

*De Minister voornoemd,*
J. ENSLIE.

## MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** Op aanstaanden Woensdag den 30sten dezer zal de gewone Audientie van den Minister van Kolonien geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 28sten Junij 1852.

*** Aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie is:

1. door *Louis Adolph Eduard Permis*, geboren te *Pontianak* (Westkust van *Borneo*) den 7den December 1826, zoon van wijlen den heer *Horatio Nelson Levyssohn*, in leven adsistent-resident en administrateur der tinmijnen te *Soengyleat* en *Marawang*, en van de *Niasche Vrouw Sabina*, thans verblijf houdende te *Samarang*, bij request van den 25sten November 1851 het verzoek gedaan om hem vergunning te verleenen bij zijnen geslachtsnaam dien van *Levyssohn* te voegen, en zich alzoo te noemen en te schrijven *Louis Adolph Eduard Permis Levyssohn*; en

2. door *Fredrik Coning* en *Maria Margaretha Wilhelmina Josephina*, echtelieden, wonende te *Batavia*, bij request van den 2den December 1851, de toestemming gevraagd dat hunne geadopteerde dochter, met name *Maria Josephina*, geboren den 10den Mei 1829, den geslachtsnaam van *Coning* aanneme, ten einde zich te kunnen noemen en schrijven *Maria Josephina Coning*.

Geschiedende de aankondiging van het vorenstaande in verband met de bepalingen op het stuk der naamsveranderingen, voorkomende in de *tweede* afdeeling, *tweeden* titel, *eerste* boek, van het Burgerlijk Wetboek voor *Nederlandsch Indie*, mitsgaders in de *zesde* afdeeling, *derden* titel, *eerste* boek, van het Burgerlijk Wetboek in *Nederland* in werking.

's Gravenhage, den 24sten Junij 1852.

### REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Vijfde* Klasse van de 217de *Staats-Loterij*, op Maandag den 28sten Junij 1852, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 7313 een prijs van 1000 gulden,
" 19539 " " " 1000 "

*De Directeur der Staats-Loterij,*
J. H. FRIESWIJK.

*** Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Marine zullen, op Dingsdag den Zesden Julij 1852, des voormiddags ten elf ure, aan 's Rijks Werf te Vlissingen, worden Aanbesteed, bij Inschrijving:

Verschillende Herstellings- en Onderhoudswerken aan de Gebouwen, Inrigtingen en Beschoeijingen op 's Rijks Werven te Vlissingen.

De Inschrijvingsbiljetten zullen, behoorlijk en duidelijk op zegel geschreven, moeten bevatten de namen en de woonplaats van den Aannemer en zijne Borgen, en de aannemingssom in schrijfletters, en verzegeld uiterlijk des voormiddags ten 11 ure van den dag der Besteding aan de Secretarie der Marine te Vlissingen moeten zijn bezorgd.

Het Bestek en Voorwaarden waarnaar deze Aanbesteding zal plaats hebben, ligt ter lezing van de Gegadigden ter Secretarie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, en der Directie der Marine te Vlissingen, in eenige Logementen te Middelburg en te Vlissingen, en ten Burele van den Hoofdingenieur der Marine, bij wien alle verdere Inlichtingen en ook aanwijzing van de werken, twee dagen vóór de Besteding, kunnen verkregen worden.

Vlissingen, den 24sten Junij 1852.

*De Directeur en Kommandant,*
H. H. T. COOPS.

*** Aanbesteding bij Inschrijving op 's Rijks Werf te Amsterdam, op Maandag den 5den Julij 1852, tot Levering van:

5000 Nederlandsche ponden Manilla-Hennep, volgens de Voorwaarden ter lezing liggende ten Burele van den Equipagiemeester aldaar.

De Inschrijvingsbiljetten, hetzij voor de geheele hoeveelheid hierboven genoemd, of wel voor minder, mits niet beneden de 500 Nederlandsche Ponden, zullen met vermelding van den prijs in Schrijfletters op gezegeld papier en behoorlijk gecachetteerd, des voormiddags ten 11 ure van opgemelden dag, ter Secretarie op voorschreven Werf behooren te zijn ingeleverd, wordende op ongezegelde biljetten geen acht geslagen en na dien tijd geene aangenomen.

Amsterdam, 25 Junij 1852.

*De Directeur der Marine,*
VAN FRANCK.

## GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Op heden den zes en twintigsten Junij achttien honderd twee en vijftig, ten verzoeke van *Elisabeth Polmans*, Dagloonster, wonende te Beesel, bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Roermond, dd. 24 December 1851, behoorlijk geregistreerd, aangenomen om ten deze kosteloos te procederen, voor dewelke in regten zal occuperen Mr. *Frederik van Wessem*, Procureur bij de Arrondissements-Regtbank te Roermond, aldaar wonende, en uit kracht van een geregistreerd Vonnis, door dezelfde Regtbank den 17den Junij jl. gewezen, waarbij verlof aan de Requirante tot deze tweede Dagvaarding is verleend, heb ik ondergeteekende *Leonard Pollen*, Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Roermond, aldaar wonende en gepatenteerd,

ten *tweeden male* Gedagvaard:

*Godefridus Timmermans*, laatst gewoond hebbende te Beesel, doch thans afwezig, om bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen op Donderdag den dertigsten September 1800 twee en vijftig, des voormiddags ten tien ure, voor de Arrondissements-Regtbank te Roermond, zitting houdende in het Paleis van Justitie aldaar; — ten einde:

aangezien de Gedaagde in den jare 1838 zijne woonplaats Beesel verlaten heeft zonder volmagt op het waarnemen zijner zaken of orde op het beheer derzelve gesteld te hebben;

aangezien sedert het jaar 1838 geene tijding meer van den Gedaagde is ontvangen en er dus meer dan vijf jaren na het vertrek van denzelve zijn verloopen, zonder dat bewijs is ingekomen van zijn aanwezen of van zijn overlijden;

aangezien de Eischeresse, als Echtgenoote van den Gedaagde, belang heeft dat er Regtsvermoeden van diens Overlijden bij Vonnis dezer Regtbank worde uitgesproken;

aangezien de Gedaagde, door gemelde Regtbank bij hare geregistreerde Beschikking van 17 Februarij jl., ten eersten male is Opgeroepen, ten fine van dit Vonnis bij geregistreerde exploiten van de Deurwaarders *Pollen* en *Graven*, ter residentie Roermond en Venlo, dato 13 en 19 Maart jl., en ten dage dienende, dus op den 17den Junij jl., hij noch iemand van zijnentwege verschenen zijnde, op denzelfden dag, aan de requirante is verleend Acte van niet-verschijning van den Gedaagde, met verlof tot het doen eener tweede dergelijke Dagvaarding, op den voet en de wijze als bij het vroeger door deze Regtbank verleend verlof is omschreven,

Mitsdien aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde tevens aanzeggende, dat ingeval hij, noch iemand namens hem op deze Dagvaarding bij vooraf gestelden Procureur mogt opkomen en alzoo niet behoorlijk van zijn aanwezen mogt blijken, door de Requirante zal worden geconcludeerd dat haar daarvan zal worden verleend Acte, met verlof tot het doen der derde openbare Dagvaarding, op den voet en de wijze als bij het vroeger door deze Regtbank verleend verlof is omschreven.

En heb ik Deurwaarder voornoemd een afschrift van dit mijn Exploit aangeplakt aan de voorname deur van het Paleis van Justitie te Roermond en zullende, in voege als hier geschiedt, worden geëxploiteerd door een bevoegden Deurwaarder ter residentie Venlo, aan het Huis der Gemeente te Beesel, terwijl ik daarvan een gelijk afschrift heb ter hand gesteld aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij voormelde Regtbank, die mijn origineel met *gezien* heeft geteekend en zullende eindelijk de tegenwoordige Dagvaarding geplaatst worden in de *Staatscourant* van het Koningrijk der Nederlanden en in het Dagblad geïntituleerd *Courrier de la Meuse*, zijnde de daartoe door deze Regtbank uitdrukkelijk aangewezene nieuwspapieren.

LEONARD POLLEN, *Deurwaarder.*

Gezien en afschrift overgenomen, heden den 26sten Junij 1852. De Officier van Justitie. (get.) *A. J. T. H. van den Bergh*, Subst.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.